

L'OPINIÓ

Demà la reacció
tindrà tres cares.
Les trencarem to-
tes tres

DIARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Plaça de la Universitat, 6, entresol - Telèfon 24647 : Any IV - Núm. 21 : Barcelona, dissabte, 27 juny 1931 : Impremta: Tallers, 48 : Preu: 10 cèntims

LLIBERTAT i JUSTICIA!

L'Esquerra Republicana de Catalunya, és l'única
garantia de la República Federal

Per la llibertat dels Pobles! - Per la llibertat dels Homes!

Ara és l'hora!

L'enemic comú

Les dretes són l'enemic comú de tots els homes liberals del país.

Semblaven aturats després de la seva darrera desfeta; però, passats els primers dies de pànic i estupor, s'han llançat a combatre'n rudament.

Obliguen a subscriure uns documents contra l'expulsió dels jesuïtes a nens de sis i set anys, sense demanar-ne permís als pares.

Procuren escampar tota mena de noves falses per almar la gent.

No contents amb això, els «patriotes» reaccionaris emprenen conjuntament, aquí i a l'estranger, una maniobra vilíssima contra el prestigi de la pesseta i arriben a posar en perill—ells que abans invocaven tothora el patriotisme—els interessos més vitals de l'economia nacional.

Amb motiu de l'afer del cardenal Segura palesen clarament el seu esperit intransigent i fanàtic, i cada dia que passa, degut a les traballes d'alguns fitxers famosos, anem descobrint els infames contubernis de molts homes representatius de la reacció amb les bandes d'assassins que aterrien Barcelona durant el govern de Dato i Martínez Anido.

Tot això vol dir que els enemics del poble tornen a formar el «quadro» per arrabassar-li les seves llibertats.

Cal, doncs, que tots els homes liberals s'ajuntin entorn de les banderes de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Es pot dir que el vinent diumenge la lluita veritable serà únicament entre dues candidatures.

La reaccionària, combinada entre llerrouxistes i elements de la Lliga, i la nostra.

El triomf de la reacció a les urnes donaria els resultats següents: Instal·lació, abans de poc temps, d'una dictadura feixista; el triomf del clericalisme i del militarisme; un règim d'opressió despòtica; l'aplicació, quan convingués, de la «llei de fugues».

El triomf de les Esquerres vol dir la victòria del Poble i l'afermentament de les seves llibertats.

Més que ningú, tots aquells que han estat perseguits per la Dictadura es fan càrrec del que hem aconseguït, del que podem aconseguir i del que podríem perdre.

Ja veieu, companys, com val la pena de fer un esforç suprem per a consolidar la República naxent.

Jaume Aiguader i Miró

El Decret del Port Franc de Barcelona és l'ofensa més grossa que el Govern Provisional podia fer a la nostra ciutat

Els homes nous que la República ha enlairat, donant-los els llocs del governament de la cosa pública, han estat el més gran desmentiment als que temien el canvi de règim per la por de manca d'homages capacitats per governar.

Els mateixos homes que han passat bona part de la seva vida conspirant i a la presó, avui, quan els ha tocat el torn d'ocupar els llocs que ocupaven els seus enemics, han demostrat a bastament que la gimnàstica revolucionària és la millor escola de governants. Aiguader, el mateix que els altres homes que governen a Catalunya, és de la més pura escola revolucionària i en el govern de l'Alcaldia ha confirmat aquesta regla.

Hem parlat amb ell, president del retrat de Fivaller, que honora molt més el despatx de l'Alcaldia que no els retrats que acostumaven a posar-se en semblants llocs. La gesta d'aquell conseller pot ésser exemple i esperonament pels seus successos en el govern de la ciutat.

—Veig que les eleccions no us priven de venir al vostre lloc.

—Que voleu. L'Alcaldia de Barcelona comporta moltes obligacions, i no es poden descuidar.

—Teniu algun problema candent per resoldre?

—El del Port Franc que avui en parlaré en sessió és un problema que ens té molt preocupats.

—Què passa amb el Port Franc?

—Passa, que l'actual ministre de Finances, senyor Prieto, ha dictat una disposició respecte el Port Franc de Barcelona, que ni els Governos de la Dictadura no s'havien atrevit a fer-ho.

—Fet-vos càrrec que, segons la nova modalitat, si bé la presidència del Ple

del Port Franc, en el qual hi té representació el Govern i les entitats econòmiques de Barcelona, correspon a l'Alcaldia, ha reservat pel seu delegat la presidència del Comitè Executiu.

—Però, té més atribucions aquest delegat que no l'Alcaldia?

—I tant. Figureu-vos que el Comitè Executiu està format per dos delegats del Govern i el president, dos de l'Ajuntament i un de les entitats econòmiques. Ja veieu que els delegats estan empatats, però això no és tot. Per un cas que un dia un dels delegats del Govern pogués votar, d'acord amb els de la ciutat, a més del vot de qualitat que com a president té el delegat, li ha concedit el dret del vot fins dels acordats que prengui el ple, deixant a aquest automàticament convertit en una mena de Comitè Consultiu.

«A més de tots aquests drets, el president del Consorci té encara la representació legal del consorci i el de concedir sense concurs les obres, l'import de les quals no sigui superior a dues-centes mil pessetes.

«En la darrera reunió del Consorci en senyal de protesta per la pressa de possessió del Delegat, no perquè sigui el senyor Morales Pareja, si no pel que significa, la representació de l'Ajuntament es va retirar i ara al Consistori li pertoca prendre la decisió que li sembla pertinent.

—La qüestió dels sense feina com està?

—Aquesta és una qüestió que està mal enfocada per part d'alguns elements que intervenen. A l'Ajuntament li correspon donar menjar a aquells obrers que no tinguin on fer-ho i això ho resollem amb les cuines, però a l'Estat li correspon ajudar-los en un altre

aspecte i pel que fa referència a Catalunya, el Govern no ha fet res. Tot el que s'hagi pogut fer aquí, tot a anat a càrrec de l'Ajuntament i de la Generalitat.

—No fóra possible una entesa amb els sindicats per resoldre això?

—Això és el que ara estudiem. Volríem que ells i tota la ciutat s'interessessin per l'assumpte.

—Estareu satisfet d'haver trobat in fórmula per resoldre el conflicte dels tramvies?

—A tots els que varem intervenir-hi ens pertoca per igual la satisfacció, però no es pot amagar que era un conflicte que podia tenir males conseqüències. Sortosament, gràcies a la bona voluntat de tots, es va poder resoldre abans que esclatés.

«També ha quedat resol't el conflicte dels pàgesos de Sant Andreu i de Sant Martí, i demà, ja signades les bases, tornaran tots al treball.

—Pel que fa referència als tramvies, no s'ha pensat amb la municipalització?

—El projecte és que tant bon punt vagin caduquant línies, municipalitzar-les, però de debò, no tal com algú havia pensat que resultava a benefici de les empreses.

—I de projectes municipals en teniu algun d'importància?

—De projectes molts. Ens preocupem, sobretot, de cultura que és el problema més candent i quan s'acharixi la situació econòmica, que serà aviat, començarem una campanya per la construcció de cases barates, cosa que no podem oblidar de cap de les maneres.

I ara, adéu-siau, que hem d'anar a la sessió.

N. MOLINS I FABREGA

Lamentem molt el fet que es va produir l'altre dia a Olot. És

injust que un home que crida "Visca Catalunya lliure!"

sigui agredit. En protestem.

Ni el crit era sediciós, ni la persona de l'agredit mereixia aquesta violència.

VOTEU L'ESQUERRA REPUBLICANA I LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA. SON 14 NOMS REPUBLICANS I REVOLUCIONARIS. NO N'ESBORREU NI UN.

Centralistes, encara

«LA PUBLICITAT» I «EL PROGRESO» PATROCINEN LA CANDIDATURA DE LERROUX.

«EL CORREO CATALAN», «LA VEU DE CATALUNYA» I «DIARIO DE BARCELONA» TAMBE LA TROBEN BONA.

«A B C» I «EL DEBATE» LA TROBEN EXCELENTE. EL POBLE JA EN TE PROU AMB AQUESTES RECOMANACIONS PER NO VOTAR-LA.

ES LA UNITAT REACCIONARIA.

Aquest Govern Provisional de la República espanyola que ens ha deparat el període revolucionari antiborbònic, ultra virtuts innegables i encoerts com els de l'eminent Azafia i els de l'estimat amic Marcell Domingo, conserva viu l'esperit tradicional dels vells polítics en matèria administrativa. Potser el fort liberalisme d'alguns ministres tindrà prou força per a moure's en la profera lluita que segurament establirà dintre les Corts Constituents el desig de nuclis importants de l'Espanya vella. Arriba a creure que les arrels democràtiques dels governants faran el

miraçle de relligar-los cap als anhels de llibertat que surten de la perifèria peninsular en el seu aspecte més ample, o sigui el polític. Però fins ara els que intervenim per la voluntat popular en la cosa pública, passem sovint pel dolor de veure com la tradicional concepció dels homes de la monarquia enderrocada perdura en la intimitat de la consciència dels dirigents de la República Espanyola. El socialista Prieto, encarregat de les finances per distribució capriciosa del que fou Comitè Central revolucionari, fa pública professió d'inquietant centralisme ofenent-nos amb un Decret

PERE COMES

LERROUX HA DIT QUE ELL NO RECTIFICA RES. LA LLIGA HA DIT QUE DE RES NO HA DE PENÈDIR-SE.

EL POBLE NO VOTARA NI L'UN NI L'ALTRA.

Esquerra Republicana de Catalunya
i Unió Socialista de Catalunya

CANDIDATURA per a Diputats
de les Corts Constituents de la
República

Barcelona-Ciutat

Francesc Macià i Llussà
Jaume Agudé i Miró
Gabriel Alomar i Villalonga
Rafael Campalans i Puig
Josep Dencàs i Puigdollers
Ramon Franco i Bahamonde
Ventura Gassol i Rovira
Joan Lluhí i Vallescà
Joan Puig i Ferrerter
Josep Riera i Puntí
Angel Samblancat i Salanova
Antoni M. Sbert i Massanet
Josep Tarradellas i Joan
Antoni Xirau i Palau

Barcelona-Circumscripció provincial

Amadeu Aragay i Daví
Josep Bordas de la Cuesta
Lluís Companys i Jover
Josep Grau i Jassans
Amadeu Hurtado i Miró
Domènec Palet i Barba
Carles Pi i Sunyer
Joan Selvas i Carner
Manuel Serra i Moret
Josep Sunyol i Garriga
Joan Ventosa i Roig
Josep Xirau i Palau

Circumscripció de Girona

Salvador Albert i Pei
Manuel Carrasco i Formiguera
Josep Puig d'Aspre
Albert de Quintana i de Leon
Miquel Santaló i Parvorell

Circumscripció de Lleida

Francesc Macià i Llussà
Pere Coromines i Montaña
Epifani Belli i Caspiel
Josep Estadella i Arnó
Ricard Palacin i Soldevila
Humbert Torres i Barberà

Circumscripció de Tarragona

Marcel·lí Domingo i Sanjuan
Josep Berenguer i Cros
Jaume Carner i Romeu
Joan Loperena i Romá
Ramon Nogués i Bizet

Les candidatures per Barcelona-Circumscripció provincial i per les circumscripcions de Lleida i Girona, han estat confeccionades per Esquerra Republicana i Unió Socialista de Catalunya, amb el concurs d'altres organitzacions republicanes autònomes.